

эканамістаў і кіраўнікоў вытворчасці. Без ведаў заканамернасцяў тэхналогіі ў прынцыпе немагчыма навукова абгрунтаванае кіравніцтва і абслугоўванне тэхналагічнага працэсу.

М.У.САМОЙЛАЎ, дацэнт

/Беларускі дзяржаўны эканамічны ўніверсітэт/
АБ ВЫКАРЫСТАННІ ТЭОРЫ РАШЭННЯ ВЫНАХОДНІЦКІХ ЗАДАЧ
ПРЫ ТЭХНАЛАГІЧНАЙ ПАДРЫХОДЗІ ЭКАНАМІСТАЎ

У навучанні эканамістаў, якія рыхтуюцца для працы на прамысловых прадпрыемствах, вялікую ролю адыгрываюць ведаў у галіне тэхнікі і тэхналогіі. Гэтае патрабаванне абумоўлена тым, што эканамісту патрэбна не толькі ўмець хутка арыентавацца ў складаных умовах сучаснай вытворчасці, але і ўмець яе аналізаваць, вызначаць асноўныя напрамкі развіцця. А гэта магчыма толькі тады, калі дасканала ведаеш аб'ектыўныя заканамернасці функцыянавання і развіцця прамысловай вытворчасці, асновай якой з'яўляюцца тэхналогія і тэхніка, рэалізаваныя ў канкрэтных сістэмах рознага іерархічнага узроўню.

Метадалогія тэорыі рашэння вынаходніцкіх задач /ТРВЗ/ з'яўляецца дзейным інструментам у фарміраванні тэхналагічнага мыслення ў будучых эканамістаў, якое дазваляе аб'ектыўна і навукова падыходзіць да аналізу функцыянавання і развіцця складаных тэхнічных і тэхналагічных сістэм. Сапраўды, адпаведна ТРВЗ такія сістэмы функцыянуюць і развіваюцца па аб'ектыўна існуючых законах, якія даступны пазнанню, іх магчыма высветліць і, самае галоўнае, выкарыстоўваць для свядомага і мэтанакіраванага удасканалвання матэрыяльнай вытворчасці.

У дысцыпліне "Сучасныя тэхналогіі", якая чытаецца для эканамістаў, не толькі выкладаюцца звесткі аб ТРВЗ, яе асноўных пастулатах, але і выкарыстоўваюцца яе падыходы як пры аналізе канкрэтных тэхналагічных сістэм, вытворчых сітуацый, так і на працягу лекцыйнага выкладання самой дысцыпліны, яе прапрацоўкі пры правядзенні лабараторных, практычных заняткаў, самастойнай працы студэнтаў. Вуучэнне курсу "Сучасныя тэхналогіі" з дапамогай ВЗ дазваляе ў вялікай ступені пазбегнуць засваення студэнтамі адрывачных, бессістэмных ведаў аб найглыбейшых тэхналогіях прамысловай вытворчасці, спрыяе цэласнаму ўспрыманню аб'ектыўна існую-

чай прамысловай вытворчасці, што адпавядае вядомаму пастулату: цэласнае, сістэмнае пазнаецца лепш, чым элементнае, разрозненае.

Вывучэнне асноўных заканамернасцяў развіцця тэхналагічных працэсаў вытворчасці, фарміравання і развіцця тэхналагічных сістэм, спосабаў ацэнкі іх якаснага стану і прынцыповых магчымасцяў паляпшэння дазваляе эканамісту прымаць адпаведныя рашэнні, адэкватныя рэальным умовам канкрэтнай вытворчасці.